

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 476
Joi,
15
octombrie
1992
10 lei

VICTORIE Ț LA trandaPHIRUS

Alegerile au trecut. Comentariile continuă. Cîștigătorii încep să perceapă realitatea, pe măsură ce euforia succesului se estompează. Și sînt nevoiți să privească și cealaltă față a Medaliei Meritul Electoral. Să realizeze că victoria împotriva opoziției, dacă nu va fi strînută cu atenție, se va transforma nu doar într-o victorie împotriva poporului (ca în cazul lichidatului cîrmaci, ci tocmai într-o victorie împotriva propriilor lor interese. Așadar, încep a-și cîntări cu atenție hotărârile, gesturile, declarațiile și alianțele. Deja au încercat să-l momească pe unul dintre fruntașii Convenției Democratice să intre în viitorul guvern. Dar Convenția Democratică a declarat cu fermitate că nu va pactiza cu F.D.S.N.-ul nici în Parlament, nici în Guvern.

Se întrevăd consecințele deloc comode pentru formațiunea cîștigătoare a „parlamentarelor”: alianța nu numai cu P.U.N.R.-ul (aflat într-o criză de creștere), ci tocmai cu P.S.M.-ul și P.R.M.-ul, adică formațiunile cele mai puțin credibile ale eșichierului post-electoral. Desigur, în urma acestei inevitabile alianțe imaginea României va apărea și mai voalată, șifonată și va scădea și mai mult temperatura relațiilor politice și mai ales economice cu Occidentul.

Ne întrebăm cum va putea fi urmat pro-

gramul de factură social-democrată pe care pretinde că-l are F.D.S.N.-ul, de vreme ce se va alia cu P.S.M.-ul și P.R.M.-ul, care au cu totul alte obiective politice, sociale și economice?

Cel mai apăsător semn de întrebare îl punem însă asupra consecințelor pe care le vom suporta noi, cei mulți și tot mai săraci... Iar na stă să vină. Dacă o vom duce mai bine decît înainte de 1989, dacă nu vom suferi iarăși de frig, dacă nu se va întrerupe iarăși curentul electric, dacă nu va fi din nou scurtat programul posturilor de radio și televiziune, dacă nu se va adopta o Lege a Presei rigidă și obtuză așa cum și-o doresc unii, dacă în sfîrșit vom avea ce mîncă fără să stăm ceasuri sau zile în șir la cozi, dacă nu vom cheltui pe alimente mai tot cîștigul nostru, dacă va fi stopat declinul economic, dacă șomerii vor începe să fie reintegrați în muncă, atunci înseamnă că la noi democrația nu e vorbă goală, ci obiectivul actualei stăpîniri.

Dar dacă se va întîmpla „vițavercea”, atunci e clar că aceia care au confiscat Revoluția din decembrie 1989 au dobîndit un sindrom înspăimîntător, cu grave și imprevizibile consecințe.

Ovidiu TOMULEȚIU

Apărătorii democrației

Sînt destul de mulți cei care încearcă, pe un registru variat, o teamă, oarecum concretă, legată de păstrarea libertății cîștigată prin revoluție. Fără nici un dubiu sursa acestei stări de spirit se găsește în rezultatul alegerilor și puternicul reviriment al forțelor de stînga. Oamenii, chiar cei care i-au ales pe Verdet, Vadim Tudor, Iliescu etc., sînt neliniștiți demonstrînd prin chiar aceasta, că metodele stîngii nu au fost democratice și că, la o adică, comuniștii ar putea, iarăși, „juca tare”...

Numai că, situația nu mai este cea din timpul lui Ceaușescu!

Verdet, cel de astăzi, nu își mai poate permite lipsa de scrupule purtată în acea vreme, cînd dispunea de un aparat de reprimare cărui nu avea cine să-i opună rezistență. Vadim Tudor are de cîine să fie contrat în parlament ca reprezentant al opțiunii electorale (de reprezentanți ai altor opțiuni electorale) sau în mass-media, căci astăzi nu mai există numai o oficioasele partidului unic.

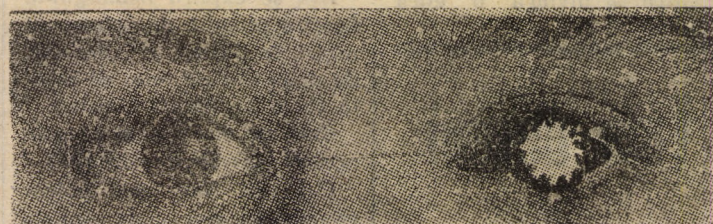
Lui Iliescu i se poate ri-

posta din partea legislativului, executivului sau al altor segmente ale socialului în așa fel încît puterea lui să nu fie discreționară. Asta înseamnă că nu e cazul să fim descurajați. Li s-ar face jocul tovarășilor. Societatea românească, în cei aproape trei ani trecuți de la revoluție a evoluat. Și-a creat suficienți anticorpi (instituții) în măsură să o protejeze de eventuale apetituri dictatoriale. Acești apărători ai democrației sînt: partidele politice care nu au puterea, structuri administrative autonome locale, care nu intră sub incidența unui centralism devastator, posibilitatea apelului la opinie publică prin mîting sau presă. Cel aflat la putere și tentat să limiteze libertatea altora se teme cel puțin de opinia publică în măsură să-i dea în vileag murdăriile, ceea ce nu era posibil sub Ceaușescu. „Tătucul” aflat în vârful piramidei nu mai e posibil. Puterea unică s-a spart. În fărîmături poate, e adevărat, dar a ajuns și la omul de rînd. Mai ales la cel care are curajul opiniei.

Lucian FILIP

Important

Începînd de azi,
prețul ziarului va fi
de 10 LEI
exemplarul

Lentila de contact

Cazul Frumușianu
în atenția Amnesty

După „enervarea perlată” a d-lui președinte Ion Iliescu, care pur și simplu a întrebât „ce căuta studentul Frumușianu acolo?”, neprimind, firesc, nici un răspuns, Amnesty International s-a interesat de stadiul anchetei. Printre întrebările stînjitoare a fost pusă și aceea „dacă președintele și guvernul au dat semne de interes în rezolvarea acestui caz”.

TVR e demagogică

Cererea de scutire pentru taxa de abonament, introdusă de un invalid de război, a fost respinsă. Este firesc ca omul să declare: „Anunțul Televiziunii este o simplă demagogie”. Nu chiar așa de simplă, zicem noi, din moment ce Consiliul audiovizualului își perfecționează demagogia...

Cosmetizare TV

După gafa (ușor de spus) și impertinența (ușor de dedus) a d-lui Roșianu și după absența (prea scurtă) de la Actualități, acesta a revenit, ușor cosmetizat: s-a tuns. În rest, aștept să se „tundă” și fostul director general...

M.I. SEBASTIAN

PSM=PCR în copilărie

Reprezentantul P.S.M. în Biroul electoral al circumscripției nr. 14 Constanța, dl. Marin Haboț, a falsificat voturile în incinta Biroului. A fost finalizat dosarul penal de cercetare, dar dl. Verdet, suride, în continuare...

INFORMATII INFORMAȚII INFORMATII

„Soție de rezervă”

Teatrul Nord din Satu Mare prezintă, sîmbătă, 17 octombrie, ora 18, la Casa Sindicatelor din Sibiu piesa lui Ray Cooney, „Soție de rezervă” (traducerea de Radu Sas). Regia — Cristian Ioan. Fundal sonor — „Queen”.

„Arta comediei”

Teatrul de Stat Sibiu prezintă duminică, 18 octombrie de la ora 19, pie-

sa „Arta comediei” de Eduardo de Filippo, în regia lui Radu Basarab. În distribuție: Virgil Flonda, Geraldina Basarab, Constantin Ghiriac, Diana Văcaru, Mihai Bica, Nae Floca Acileni, Ion Buileandă și Dana Taloș. Biletele se pot procura de la Agenția Teatrală, între orele 10—16. Telefon 43 19 90.

EXPOZIȚIE

Începînd cu 16 octombrie ora 12, Muzeul Brukenital-Muzeul de Istorie

vă invită să vizitați expoziția „Alfred Nobel și premiile Nobel”, organizată în colaborare cu Ambasada Suediei la București.

Exponatele oferă publicului date referitoare la personalitatea lui Alfred Nobel, la modalitățile de selecție și decernare a premiilor, la fondurile și instituțiile Nobel, la modul de administrare a acestora etc.

Expoziția, în ansamblul ei, constituie un bun prilej pentru lărgirea cunoștințelor generale ale celor interesați.

Decor cu vorbe cariate

Noul gen de viață nu pare decât un simplu decor, poartă cu o veche slăbiciune.

Așa se explică izbînda unor politicieni noștri, care au intrat pe poarta larg deschisă, dînd povești spre folosul nimănui și paguba tuturor.

Ei, microbii rânii noastre, încearcă să învingă o etică

prin cuvinte, și atunci cuvintele își oferă „splendidă” lor carie.

Pornind fără să știe ce vor, ei își găsesc plăcerea și vocația în neîncetata deralare, o nesăbuită răsucire a gîndului care nu poate duce la nimic bun.

Așa se explică nemărginita fericire promisă de politicienii noștri, în schimb ei culeg roade dulci atît pe timp de seacă cît și pe timp de îngheț.

Oare cît mai putem accepta această priverile zdrențuită?

Oare cît timp mai putem recunoaște, resemnați, urmele slăbiciunii noastre sufletești?

Oare cît timp va mai trece pînă cînd vom alunga din noi frica, teama, acea umbră care ne mai paște, pentru a adăuga încrederei încă o încredere și nădejdi încă o nădejde?

Ion TOPIRCEANU

Vom deveni un popor de bătrîni

Datorită politicii demografice criminale a actualului regim, sub care au fost omorîți milioane de copii înainte de a se naște, s-a ajuns la situația în care populația țării a început să scadă. Datorită mizeriei economice și lipsei de orizont, mulți tineri au părăsit și continuă să părăsească țara; șansele ca ei să revină sînt aproape nule. Ca urmare, numărul copiilor scade datorită avorturilor, iar numărul tinerilor actuali scade datorită emigrărilor și auto-exilării. Din anul școlar 1995/1996 va începe prăbușirea pe jumătate a învățămîntului românesc, deoarece de la apel vor lipsi cei circa 1 000 000 de copii omorîți prin avort în anul 1990. Multe clase vor fi desființate, mulți învățători și profesori vor rămîne șomeri. Întrucît jumătate din copiii avortați erau „normal, băieți, începînd din anul 2008 vor lipsi anual de la recrutări 500 000 de soldați. Vom regreta atunci, dar prea tîrziu.

Poporul nostru vechi de milenii va întîmpina al treilea mileniu creștin cu o față bătrînească și cu povara păcatului enorm al milioanele de copii omorîți. Iată moștenirea cea mai teribilă a „democrației originale” neocomuniste și neoateiste.

Prof. dr. Anton MOISIN

Calendar creștin

Intr-a 15-a zi pomenirea Sfîntului martir Luchian, a preacuviosului Savin episcopul și a mărturisitorului Vars, episcopul Edesiei.

Joi, 15 octombrie 1992

7.00 Programul Televiziunii Naționale din Republica Moldova. 10.00 Actualități • Meteo. 10.10 Calendarul zilei. 10.20 Super Channel. 12.10 Ora de muzică. 13.00 Oameni de

lîngă noi. 13.30 Jazz-magazin. 14.00 Actualități • Meteo. 14.15 Avanzpremiera TV. 14.20 Tradiții. 14.50 Preuniversitară. 15.30 Telescoală. 16.00 Agenda muzicală. 16.30 Forum. 17.00 Actualități. 17.05 Repere moldave. 17.35 Documentar TV. 18.00 Tele-discuții muzicii populare. 18.20 Simpozion. 19.00 Studioul economic. 19.30 Desene animate. 20.00 Actualități. 20.35 Sport. 20.45 Film serial. „Dallas” ep. 171. 21.35 Memoria lui durerii. 23.00 Actualități. 23.15 Reflecții rutiere. 23.30 Stadion. 24.00 Închiderea programului.

„România a fost revelația Festivalului Internațional al Teatrelor de Păpuși de la Ascona”

— interviu cu dl. DAN FRATICIU, directorul Teatrului de Păpuși Sibiu —

— Aș dori să informăm cititorii despre felul cum au fost „primiți” păpușarii sibiieni la Festivalul Internațional de la Ascona (Elveția), aceasta ca răspuns la comunicatul ilar al Ministerului Afacerilor Externe...

— În primul rînd, noi am fost invitați de onoare al Festivalului și am făcut tot posibilul să ne menținem acest statut, dovadă fiind cronicile spectacolelor noastre, apărute în presa elvețiană, în care se afirma că „România a fost revelația Festivalului”. Din punct de vedere profesional, deci, putem spune că am reprezentat cu cinste teatrul românesc, contrar afirmațiilor făcute de purtătorul de cuvînt al M.A.E. vizavi de imaginea pe care ar fi făcut-o artiștii români în exterior. Iar în ceea ce privește comportamentul și felul în care ne-am îmbrăcat, faptul că opinia publică,

biserica din Austria ne-au sărit în ajutor este cea mai clară dovadă că am avut un comportament și o ținută vestimentară decentă și normală. Afirmațiile purtătorului de cuvînt dovedesc clar mentalitatea comunistă a anilor '75, cînd milițienii îi alergau pe tinerii cu plete tunzîndu-i și tăindu-le pantalonii trapez. Sper să nu ajungem la uniformă.

— Am înțeles că la întoarcerea în țară ați fost solicitați pentru un alt festival...

— La întoarcerea în România am participat la Festivalul Internațional de la Constanța, festival dotat cu premii, unde am obținut premiul I pentru scenografia spectacolului „Purga — Teatra” (regizat de doamna Ildiko Kovacs, care a și luat premiul I pentru regie).

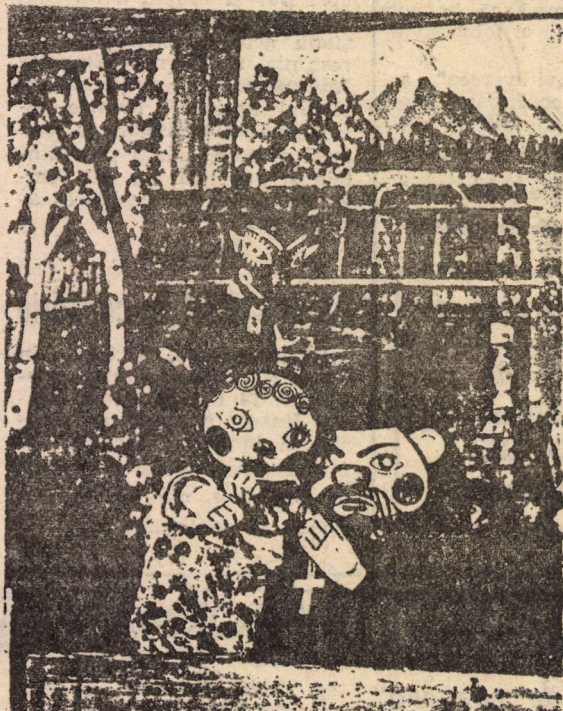
— Să înțelegem că în urma acestor participări și recunoaș-

teri artistice teatrul de păpuși își va cîștiga adevărata menire?

— Succesele obținute la aceste festivaluri reprezintă recunoașterea eforturilor, în particular, ale fiecărui artist, aceștia nebucurîndu-se de un ajutor deosebit din partea „forurilor competente”. Și, din păcate, fără sprijinul acestora viitorul teatrului, în general, și al teatrului de păpuși, în special, va fi compromis.

Ce este mai grav însă este faptul că lipsa de preocupare față de teatrul de păpuși reflectă indiferența vizavi de copii, de viitorul acestei țări. Se pare că interesele personale și imediate au prioritate, o dovadă în sensul celor afirmate fiind și rezultatele alegerilor, care denotă că o mare parte a națiunii trăiește într-o sfîntă inconștiență, ignorînd viitorul copiilor.

A consemnat Natalia DROG

Marionette
Ascona

Prosegu al Teatro San Materno di Ascona il 14. Festival internazionale delle marionette. Martedì sera era di scena la prima di due compagnie romene ospiti d'onore del festival, il Teatro di Marionette di Sibiu, con lo spettacolo *Marika la fannullona*. La seconda compagnia romana, il Teatro Vasilache di Botosani, si esibirà domenica.

Durante una tournée in Romania la compagnia del Teatro Antonin Artaud di Michel Poletti aveva scoperto che in quel paese esistono ben 22 teatri stabili di marionette. Era naturale che Poletti vi cercasse qualcosa di particolare da portare al festival ticinese. Dopo aver visionato 17 spettacoli ha scelto di invitare ad Ascona due compagnie provenienti da località molto lontane tra loro, ma che avevano in repertorio due spettacoli di qualità allestiti dal medesimo regista: Dan Fraticiu. L'artista romeno è direttore del Teatro delle Marionette di Sibiu, che martedì ha presentato al pubblico asconese la divertente fiaba di *Marika*.

In realtà nello spettacolo le storie

Mai există valori?

Sinuciderea stilistică

Există momente în istoria omenirii — și, prin refracție, a fiecărei comunități umane în parte — cînd, sub impactul nevoii de schimbare, se produc masive mutații ale valorilor. Unele devin pur și simplu perimate în raport cu evoluția intelectului uman, pentru că în locul lor să se înalțe din subteranele gustului și din arsenalele etice ale subconștientului repere noi de raportare a individului la societate, la natură, la cosmos sau la divinitate.

Nimic mai firesc, se va spune: pier valori, se nasc valori, lumea merge înainte. Numai că există și valori reprezentînd componente perene, esențiale, ale trecerii noastre prin lume și care intră într-un con de umbră cu totul nejustificat, generat de graba noastră de a asimila structuri insuficient probate axiologic pentru statutul ființei sociale. Valori care se rup de noi și rătăcesc, asemeni copiilor vagabonzi părăsiți de părinți, pe străzile universului. Din cînd în cînd, este o familie (de obicei străină) le descoperă și le înfiază, dar multe dintre ele se pierd pentru totdeauna în neantul uitării.

Poate că avem prea multe, va spune un pezevenghi, și nu le putem „crește” pe toate în vremea asta de mari convulsii și privațiuni. Iar valorile, nu-i așa, sînt făcute să circule și să se substituie una alteia. Puțini sînt cei care-și dau seama că fără ele sîntem din ce în ce mai slabi, mai vulnerabili în fața agresiunii viitorului, mai săraci în bilanțul vieții.

Fenomenul nu e, firește exclusiv românesc. Peste tot în lume noile cuceriri ale științei și tehnicii înlocuiesc cu surrogat, cu substanțe artificiale valorile autentice, dar

parcă la noi se practică de la un timp o adevărată sinucidere stilistică, similară cu gestul indigenilor americani de a-și da auriu pe mărgelile de sticlă colorată aduse de conchistadori și de a schimba axul lumii (templul, stilul magic) pe un catarg de corabie.

Altfel cum să numești, de pildă, straniu comportament al tîrănilor de a-și înstrăina icoanele pe sticlă ori pe lemn în schimbul unora de serie tipografică, sau costumul popular pe o pereche de blugi ori pe zece-cincisprezece dolari (nici cît un cartuș de țigări acolo, în țările cumpărătorilor)? Dar faptul de a lăsa zeci și sute de monumente istorice sau de artă să se degradeze sub ochii noștri? Dar competiția snoabă de a acumula obiecte inutile, artificiale, stresante?

Și nici măcar nu e vorba numai de obiecte, ci și de valori mult mai complexe care țin de substratul ființei noastre. Înlocuim prea ușor muzica cu zgomotul, privirea în adîncul sinelui cu privirea exterioară (peste graniță), legea pămîntului cu judecățile arbitrare, credința cu relația, ritualul cu ceremonia profană, sărbătoarea cu cheful și așa mai departe. Instinctul imitației întrece de cele mai multe ori instinctul proprietății sinelui, după cum simțul inautentic al trăirii imediate îl debardează pe cel al conservării ființei.

Sînt, se pare, simptomele unei maladii care amenință din ce în ce mai grav întreg organismul nostru stilistic. Și, din nefericire, „poticarășul” nu are leac pentru asemenea dureri. Tot ce putem face este să tragem din cînd în cînd cîte un inutil semnal de alarmă.

Vasile AVRAM

La „SIMPA“ S. A.

Liderii sindicali în pericol!

Am în față Decizia nr. 268/29 septembrie 1992, semnată de dl. director Dudău Ion și vizată de dl. consilier juridic Solomon Victor, purtând antetul S.C. „Simpa“ S.A., care la Articolul 1 face mențiunea: „Începând cu data prezentei decizii se desface contractul de muncă d-lor IACOB DUMITRU, MIHU IONEL și FRĂȚILA GHEORGHE, conform art. 130, lit. „i“ din Codul Muncii“.

Cu toate că în prezenta decizie se menționează, la un moment dat, că „au fost proferate calomnii, insulte și dezinformări prin presa locală la adresa conducerii societății și colectivelor de brutari“ (aceasta fiind, în opinia d-lui Dudău, un motiv foarte serios pentru aplicarea art. 130, lit. „i“ din Codul Muncii?), vom face precizarea că dl. Iacob Dumitru, în calitate de lider sindical, a adus la cunoștință, printr-un memoriu, publicat în presa locală, problemele care au constituit suportul conflictului dintre consiliul de administrație de la S.C. „Simpa“ S.A. și sindicat — probleme, firește, de ordin sindical. Dat fiind deznodământul — prezenta decizie — ne abținem de la alte comentarii, preferind să dăm publicității o discuție pe care am avut-o, luni dimineața, cu dl. Iacob Dumitru.

— D-le Iacob, de ce credeți că lucrurile au degenerat spre desfacerea celor trei contracte de muncă?

— În primul rând pentru că ei, din consiliul de administrație, nu au acceptat colaborarea cu sindicatul, al cărui reprezentanți nu au fost chemați la deciziile care priveau soarta salariilor. Noi colaborăm, dacă se poate spune așa, numai prin corespondență scrisă. Dar ceream una și se răspundea alta. În al doilea rând, pentru că directorul Dudău a abuzat de angajați în interes personal și și-a însușit o locuință ilegal. Iar noi nu putem tăcea. Și, nu în ultimul rând, mă voi referi la Decizia 328/24 au-

gust 1992, prin care anunțau că în cursul lunii septembrie se vor disponibiliza 100 de persoane. Se știe că au avut loc disponibilizări și din rândul TESA, și din rândul muncitorilor, fără motiv. S-au disponibilizat în jur de 7 persoane la atelierul unde era implicat mecanicul-șef, și au fost angajați alții, fără justificări. Mecanicul-șef a venit cu altă propunere, de alți 6-7 oameni, și am răspuns nu. Sindicatul s-a împotrivit.

— În prezenta decizie se pomeneste de acțiuni ilegale, care au culminat cu interzicerea exercitării atribuțiilor de director d-lui Dudău. Despre ce este vorba?

— În data de 23 august, aflând de intenția disponibilizării celor 100 de persoane, oamenii au avut o leșire spontană. Toți cei care se bănuiau incluși pe această listă au venit să vadă situația. Oamenii nu au fost aduși de noi, ci de teama de șomaj. Deci, reacția oamenilor față de cei din conducere a fost spontană. În data de 3 septembrie, oamenii au fost de acord, prin vot unanim, să cerem destituirea directorului și a mecanicului-șef, Simuleac Ovidiu. A venit o comisie de la Direcția Agricolă, dar n-a terminat ancheta, căci directorul ne-a eliminat din start, prin desfacerea contractelor de muncă, și în calitate de angajați, dar și de lideri sindicali. Cum a făcut-o? Decizia nu este clară. Se înțelege că vor să intimideze și să suprimă mișcarea sindicală. La ședința din 6 octombrie 1992 au participat dl. Burcuș Viorel (vicepreședinte), dl. Saftale Pandele (secretar) din partea Federației de Morărit și Panificație, dl. Corbeanu Ion și dl. Holhos Ciprian de la C.N. S.R.L., care au lămurit oamenii că nu am făcut altceva decât muncă sindicală. Noi ne-am adresat presei locale, Confederației, Ministerului Muncii, Direcției Finanelor cerind o anchetă pentru clarificarea probelor pe care le avem și destituirea directorului Dudău. Iată însă că aces-

ta s-a răzbunat, eliminându-ne din start. Nu ni s-a dat nici o notă explicativă, ni s-a interzis să mai intrăm în unitate, pareă noi am fi dus-o de ripă!

— Ce veți face în această situație?

— Vom depune, pe calea justiției, o contestație. Sperăm că se vor mobiliza și alți lideri sindicali, pentru că dacă noi, care sintem protejați prin statut, ne găsim în această situație, care mai e protecția pentru simpli membri de sindicat? Cînd sint în grup, oamenii au curaj să ne sprijine, dar cînd sint singuri se tem de amenințările conducerii.

Gabriela BALAN

Pasajul scârilor

Foto: R. BALINT

„Cumpăr încălțăminte de piele pentru copii“

„Noi avem nevoie de speranță“. Cit de multe spune acest slogan electoral! Dar acum că s-a ales praful și de asta, eu zic să renunțăm la orice subtilitate, fiindcă se pare că așa n-ajungem nicăieri, și să devenim niște cetățeni simpli, prozaici... Care muncesc chiar.

Și ca simpli cetățeni, noi avem nevoie, de exemplu, și de încălțăminte pentru copii. (Este că la asta nu v-ați așteptat?) Că a venit toamna, că este deja frig, că va veni și iarna și așa mai departe. Iar încălțăminte, de bună calitate, vorba unui simplu cetățean — „ioc“. Și cei mai năpăstuiți dintre copii sint preșcolari. Pentru că fabricile de încălțăminte din România (mai sint și prin Sibiu citeva secții de profil) nu știu de ce evită să producă pantofiori, ghetuțe, cizmulite care să întrunească acele calități, obligatoriu necesare pentru a putea fi purtate. Adică să fie comode, estetice, sănătoase, cărora să nu le cadă talpa la prima ploaie și, nu în ultimul rând, dintr-un material care, chiar dacă nu este de fiecare dată piele, să fie de o calitate superioară.

Ei, și înarmată cu toate aceste „pretenții“ am pornit să culegem citeva magazine mai importante. Mi-am zis: fac un raid-anchetă și dau omului o informație utilă. De unde, cum, cît? Rezultatul a fost

unul mai negativ decît pozitivul domnului Ilescu. De unde? Păi, oriunde am pus întrebarea: „Aveți încălțăminte de piele pentru copii pînă la 5 ani?“, răspunsul a fost: „Nu“. Să înșir magazinele cu pricina? Dv. nu v-ar ajuta la nimic. Poate lor: „Sandra“, „Paradis“, „Pisica neagră“, „Flamingo“, „Pupa“, „Ruben & Benny“, „Shahba“ ș.a.m.d. Iar la supermagazinul „Dumbrava“, pe un șert de pogan de rafturi, se lăfăiau niște ghetuțe autohtone, scumpe foc, în sensul propriu al expresiei și de o calitate nu tocmai pozitivă. Adică: talpa ori e dură de nu poți călca, ori este într-adevăr flexibilă, dar și cam subțirică, altfel spus, „foarte de sezon“. În fine, ca să nu dezinformez, am găsit totuși în citeva locuri și încălțări pentru copii de vîrstă în discuție. Dar este vorba despre celebrii „adidași“ turcești din înlocuitori de cea mai proastă calitate, cu niște cusături interioare care produc rănii după prima purtare și fără branturi, astfel încît ar fi o adevărată crimă să-i cumperi. Sau să-i vinzi. Luați-o cum vreți. Și, bineînțeles, la un preț invers proporțional cu calitatea.

Deci, măi dragi comercianți, mai gîndiți-vă și la chestia asta, că n-o să ne încălțăm copiii cu guma „Turbo“!

Natalia DROC

Pașaportul și demagogia

Zarurile au fost aruncate. Și de această dată au cîștigat cei care le-au fabricat. Bineînțeles, cu sprijinul neprecuțit la tvr.

Electoratul românesc s-a împărțit în două categorii distincte — 60 la sută stînga (conservatori) și 40 la sută centru-dreapta (reformiști). Ar fi extraordinar ca în funcție de aceste preferințe să se poată acorda și pașapoarte de culori diferite, respectiv — roșii pentru conservatori și albastre pentru reformiști. Cu cele albastre să se poată călători în Europa (fără vize), iar, cu cele roșii în Siberia, C.S.I. — tot fără vize. Nu de alta, dar la noi demagogia a atins cote atît de înalte, încît riscă să depășească Everestul.

Cîți dintre P.U.N.R.-iști n-or fi bișnițarii prin Ungaria?

Cîți dintre demagogi (lichele) n-or fi fost prin Occident pe banii statului?

Mai era nevoie în țara asta de încă o generație de sacrificiu?

Totul, dar absolut totul se putea rezolva într-o singură zi și cu un efort minim.

A construi o lume nouă pe structuri vechi e ca și cum a-i face o casă începînd cu acoperișul.

Vasile GALATĂ

P.S. — Singurul care o să-mi lipsească din vechiul parlament, și cred că și mulțora dintre dumneavoastră, este inegalabilul orator Dan Lăzărescu.

Listele suplimentare

Deși în listele electorale pentru primul tur de scrutin au fost sesizate o serie de inadvertențe cu situația de fapt (persoane decedate care au fost înscrise în liste, persoane care figurau la diverse adrese, fără ca acestea să fi locuit vreodată la adresele respective, persoane omise de pe liste etc.), listele electorale pentru cel de-al doilea tur de scrutin nu au fost corectate. Drept consecință, s-a apelat la aceleași interminabile liste suplimentare care au presupus o muncă în plus, destul de anevoioasă, din partea comisiilor electorale din cadrul secțiilor de votare.

Unul dintre sutele de cazuri este și acela sesizat de dl. Dobrogeanu Ion, domiciliat în str. Intrarea Siretului, bloc 6, etaj I, ap. 32. Fiica d-lui, Dobrogeanu Angela, decedată în urmă cu 6 luni, a fost înscrisă în listele electorale și pentru al doilea tur de scrutin, deși domnia sa a sesizat acest aspect în 27 septembrie a.c.

În listele întocmite pentru eliberarea certificatelor de proprietate, cum era și firesc, Dobrogeanu Angela nu figura. Ciudată această lipsă de interes în întocmirea corectă a listelor electorale.

Să înțelegem că cele două liste cu evidența populației nu au fost întocmite de către aceeași sursă sau...?

Camelia PENTELESCU

P.S. — Ne întrebăm: Cei care au avut buletinele reținute la Poliție sau de către lucrătorii ai Poliției, cum au votat? Bănuim că sint multe cazuri de acest fel la nivel național. (C.P.)

Notă

Un vagabond de rasă

De cîtva timp un cîine, rasa Coker spaniol, dă tircoale prin gara din Sibiu. Slab, murdar, plin de scaieți, bietul cîine, lihnit de foame, amușinat cu botul după resturi de mîncare. Să se fi pierdut cîinele de stăpîni săi? Să fi fost alungat? Să se fi prăpădit stăpînii?

Dacă stăpînii sint în viață și doresc să redobîndească sârmanul cîine, le va fi foarte simplu să-l găsească în preajma gării. Am fi bucuroși dacă vagabondul de rasă își va regăsi căminul.

O. T.

Dialog cu cititorii

● Tudor Nicolae. Afirmați despre noi, toți, că după Revoluție „ne-am trezit ca o turmă îndreptîndu-se care încotro fără o țintă, fără un țel anume, precum cîinele în lanț“. E mult adevăr în ceea ce ne mărturisiiți dar, probabil, ați vrut să spuneti că e vorba de un cîine scăpat din lanț. Oricum, există un tras înspire lanț care, probabil, ne vine de la cordonul ombilical...

● Geanina Rîpeanu. Evident, sinteți o fanatică a lui Michael Jackson, din pricina căruia afirmați că „al său chip v-a sfîșiat înima, producîndu-vă lacrimi de singurătate“. Din cite știu, starul american cîntă, așa că ar fi bine să-l idolatrizați muzical. Faptul că e și el trist și necășătorit nu înseamnă și o șansă de iubire împărtășită.

● Ing. Ioan Ivan — Sîmnic. Cazul ce ni-l aduceți la cunoștință, și anume că mistreții distrug recoltele locuitorilor din Seica Mică trebuie adus la cunoștința organelor în drept, cu mai multă insistență. Gravă vi se pare atitudinea celor de la „Romsilva“, care au dat drumul în pădure la scroa-

fe și porci (nu înțeleg dacă de mistreți). Dacă sint căi legale de atac, acționați-i în judecată pe autori.

● Cetățeanul care ride. Obiecțiunile dumneavoastră politice sint reale, dar și prea generale. Rețin că-l doriți pe d-l Aurel Maxim mai activ publicistic și, totodată, luptînd cu „actualele concepții comuniste din cadrul în care activează“. Socotesc că poziția politică a dumnealui este indubitabilă, dar uitați că are răspunderi față de toți locuitorii orașului, indiferent de culoarea partinică. Vrem o societate și nu mai multe, așa că aveți încredere în prezenta sa acolo. Si apoi, contribuțiile sale publicistice îl privesc direct.

● Nicolae Hulbus. Ne-ați trimis o poezie „Hai la vot“. Tardiv. Așteptăm o alta, de exemp'u „Hai la zahăr“. Stefan MIHAI

Probleme

Mica publicitate

PIERDERE

● Pierdut adeverință nr. 79847 cuprinsă în R.C. din decada a III-a a lunii august pe numele Huciu Nicolae. O declar nula. (1416)

VINZARI

● Vind convenabil frigider Arctic. Telefon 41 20 66. (1420)

● Vind autoturism Dacia 1300, stare bună. Tel. 44 11 25. (1407)

● Vind acvariu din sticlă (40/40/70) cu 5 000 lei și un certificat de proprietate cu 15 000 lei. Telefon 42 44 90, între orele 14,30—20. (P.G.)

DIVERSE

TAVI REISEN transportă persoane cu autocare **NEOPLAN**, pachete, lazi, pină la Köln. Tel.: 92/43 11 57, 43 12 95. (1404)

● Atelier rame blondel și metraj modele noi. Tălmăciu, str. Samuel Micu nr. 25 (zona gării). Tel. 55 50 02. (1380)

GERMAN EXPRESS vă invită în Germania cu autocarul în 31 octombrie, 16 noiembrie. Telefon 44 46 48. (1392)

S.C. „SALUBRIS” S.A. — SIBIU

încheie contracte cu agenți economici și persoane particulare pentru curățirea incintelor spațiilor comerciale, curților interioare și trotuarelor, precum și operații complete de dezinsecție.

Tariful de depozit pe rampă a reziduurilor, pentru agenții economici care își fac transportul acestora cu mijloace proprii, este de 137 lei/m.c.

Informații suplimentare la sediul societății, strada Valea Mare, nr. 6, telefon 41 32 52.

— 422 —

Casa de schimb valutar Bucharest Exchange House— Agenția Sibiu

având puncte în Piața Mare și Parcul Tineretului, deschise zilnic între orele 8—20, sîmbătă 8—14, vă oferă cel mai avantajos schimb valutar.

MONEDA	Cumpărare — lei —	Comi- sion	Vinzare — lei —	Comi- sion
U.S.D.	435	2,7	436	4,4
D.M.	294	3,9	297	2,8
F.S.W.	322	15	333	0,9
L.S.	719	15	740	0,9
L.I.T.	0,325	15	0,336	0,9
F.F.R.	84,3	15	87	0,9
F.B.	13,9	15	14,4	0,9
Q.S.	40,7	15	42	0,9

La aceste sume se percep comisioane.

— 421 —

SPORT

Toți vrem redresarea handbalului romanesc, dar cu cine și cu ce?

— discuție realizată cu CIPRIAN BESTA — component al echipei de handbal — Steaua București —

— Cipriane, ce vînt te aduce la Sibiu?

— Examenale, pe care trebuie să le susțin în această săptămînă, la Sibiu, centrul universitar pe care nu l-am părăsit, chiar dacă evoluez la echipa bucureșteană — Steaua. Nu m-am transferat și cu facultatea, am înțelegerea clubului pentru a-mi continua studiile aici. Apoi, ori de cîte ori am ceva timp liber, fug acasă, la părinți, în orașul de care mă leagă multe lucruri și împliniri.

— În ultimul timp ai început să fii nelipsit în topul ziarelor de specialitate. Revine Steaua în elita handbalului românesc?

— Știți bine, un loc într-o echipă ca Steaua se cîștigă foarte greu. Am știut ce mă așteaptă, nimeni nu mi-a dat ceva de-a gata, a trebuit să arăt ce știu, și de ce sînt în stare. Actualmente cred că se mizează pe mine în momente cruciale ale unei partide. În ce privește atmosfera de la clubul militar, aceasta pare să fi intrat pe un făgaș de liniște și ordine.

— Ce crezi despre handbalul românesc?

— După mine, cam patru e-

chipe contează, la ora actuală în acest sport. În rest meciuri mediocre, echipe cîrpice, unde handbalul își pierde din spectaculozitate, partidele fiind truate cu ajutorul arbitrajelor. Ce să mai vorbim de apariția și promovarea de valori, acest lucru fiind tot mai invizibil, condițiile financiare în care se zbate acest sport sînt tot mai precare. Dacă, la Steaua, Dinamo, Baia Mare și Craiova ele sînt cit de cit, la celelalte echipe se trăiește de azi pe mîine. Vrei să faci ceva și n-ai cu ce.

— Cum vezi inițiativa domnului Gațu — „Statul Ințelepților”?

După mine bună, dar nu poate face minuni, oricum este un început de stringere a rîndurilor.

Am fost ceva în elita handbalului mondial, mulți ne priveau cu respect, au învățat de la noi, dar pentru asta s-a muncit serios aproape 15 ani. Acum jucăm cu gîndul că poate ne vede cineva, că poate stîrnim interes vreunui sponsor. Dacă vrem să ne refacem blazonul, trebuie pornit de jos, de la cluburi, unde nu se mai poate juca pentru un rînd de echipament, sau pentru o „agapă” cu colegii la sfîrșitul meciurilor.

— Are handbalul românesc resurse de a scoate la rampă talente noi?

— Nu prea. La cluburi situația financiară este precară, iar de știut este că pentru formarea unui jucător de handbal se cere multă osteneală. Echipile noastre îmbătrînesc, (în unele vîrsta depășește 200 de ani adunați la un loc), la națională se contează încă pe vechea gardă, pe jucători de peste 30 de ani, care se feresc de accidentări, sau emit pretenții financiare de multe ori exagerate.

NOUL TURNEU IUGOSLAV AL LUI MAZOWIECKI

Zagreb — 13.10. „Dată fiind apropierea iernii, comunitatea internațională ar trebui să-și mărească ajutoarele” — a spus în mod critic, raportorul special T. Mazowiecki (fost premier polonez) care și-a început un turneu prin fosta Iugoslavie. Omul politic polonez a vizitat lagăre de prizonieri sîrbi, controlate de sîrbi în Bosnia. Mazowiecki a remarcat: „După ce Europa a cîerit închiderea lagărelor din Bosnia-Herțegovina, ea nu este dispusă să primească acești oameni”. Președintele Croației, F. Tudjman a efectuat marș, prima vizită într-o republică ex-iugoslavă. El a fost primit la Brdo, în Slovenia de președintele Milan Kučan.

Sarajevo — Capitala Bosniei, asediată de sîrbi de 6 luni, a avut de suportat reluarea tirurilor. Electricienii întîmpină dificultăți în re-

— Tocmai voiam să te întreb, ce s-a întîmplat la Olimpiadă?

— Am să vă dau un singur exemplu. În toate meciurile de pregătire s-a pus baza pe tineret, pe cei din țară, noi am dus greu, dar cînd a fost timpul să plecăm la Olimpiadă, s-a făcut apel la cei de peste hotare, mulți dintre ei nu aveau nici un meci de pregătire cu echipa națională. Și atunci...!

Uitați-vă la adversarii noștri tradiționali. Toți și-au întinerit formațiile, au promovat cu curaj elemente tinere, aducînd în focul bătăliei jucători proaspeți, în timp ce noi am folosit unii jucători de peste hotare, care joacă altceva, unul din ei ieșit chiar din formă. Dar nu sînt eu în măsură să trag la răspundere pe cei vinovați pentru insuccesele noastre internaționale din ultimul timp.

— Cipriane, un reputat tehnician din baschetul românesc îmi spunea: „Acum concepțiile sportivilor români s-au schimbat. Întîi banii și apoi facultatea”. Să fie adevărat?

— Mă tem că da. Un sportiv ce șanse are, dacă termină o facultate după abandonarea activității? O soluție ar fi facultățile cu caracter sportiv, dar toți se gîndesc să poată pleca peste hotare, să-și facă o situație, să-și asigure o piine pentru viitor.

— Să înțeleg, că și pe tine te tentează o echipă de peste hotare?

— Deocamdată nu. Dar, nu exclud posibilitatea.

— Îți mulțumesc Cipriane. Pentru noi sibiienii ar fi o mindrie să te vedem cît mai curînd titular de drept în națională, să-ți aplaudăm talentul și seriozitatea.

A consemnat M. BALOMIR

CONFERINȚĂ

VINERI, 16 OCTOMBRIE 1992, ORA 19

ÎN AULA UNIVERSITĂȚII SIBIU

ARE LOC

CONFERINȚĂ

DOMNULUI PROFESOR

HANS GERHARD WINÉKÉN

PREȘEDINTELE CENTRULUI DE PEDAGOGIE
WALDORF DIN ROMÂNIA

**„PEDAGOGIA WALDORF,
ȘI MEDIILE DE INFORMARE.”**

VA AȘTEPTĂM CU DRAG !

— 1419 —

FLASH

● **9 NAVE DE RĂZBOI** RUȘESTI au sosit pe Marea Neagră la Suhumi (capitala regiunii Abhazia din Gruzia). Ucraina și Gruzia au protestat pentru acest amestec rusesc în destrămarea Gruziei.

● **600 ZIARIȘTI** au așteptat degeaba în fața Palatului Poporului din Beijing pentru a participa la Congresul 14 al P. Comunist Chinez. Permisivitatea accesului la congres a fost numai la deschiderea lucrărilor din 12 octombrie. În schimb li s-a oferit o compensație: vizitarea unei oțelării și a unei... ceainării.

● **NENOROCIREA ABATUTĂ ASUPRA EGIPTULUI** în urma cutremurului, n-a afectat Sfînxul și Piramidele, deși epicentrul a fost la sud-vest de Cairo, chiar în zona piramidelor. O moschee din Cairo, a pierdut 4 minarete. Ultimul bilanț arată: 350 morți și 10 000 răniți, majoritatea din Cairo, care are 12 milioane locuitori. Ishteria din școli, în momentul prăbușirii unor clădiri, a produs multe victime în rîndul elevilor. Spre deosebire de japonezi, egiptenii nu sînt obișnuți cu seismele. Ultimul cutremur din Egipt a fost în anul 1847.

Rubrică de Emil PORIME